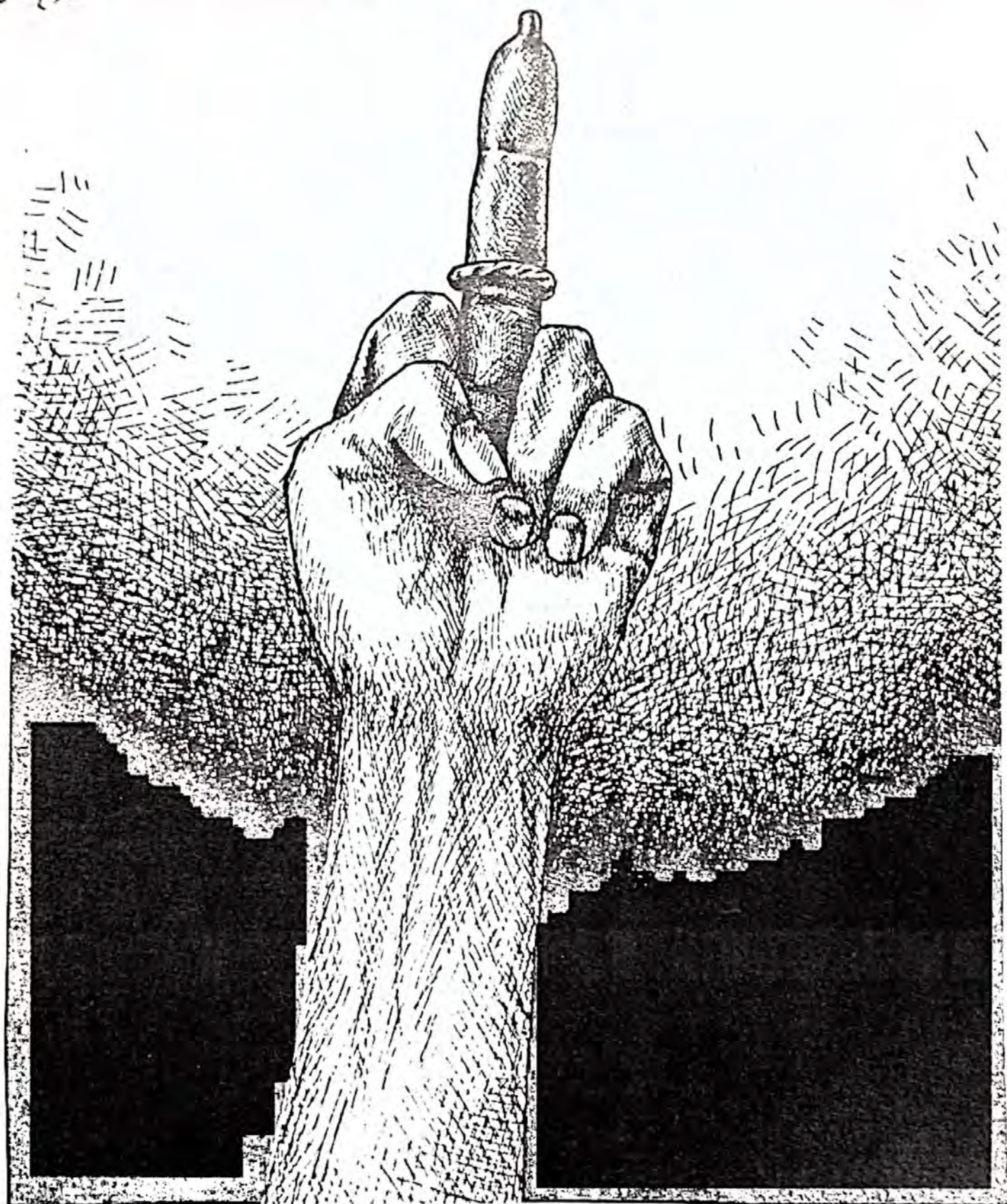

POSITIV NYT

JUNI - JULI 1990

2. ARGANG -NR. 4.

POSITIVNYT

Positivnyt udgives ca 10 gange årligt af Positivgruppen
Redaktionsudvalget består af:

Tue Pol Halvorsen
Arne Jørgensen
Freddy Madsen
Erik K. Thygesen

Indlæg dækker ikke nødvendigvis redaktionsgruppens eller Positivgruppens meninger. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, men det er nemmest, hvis du selv fatter dig i korthed. Indlæg kan godt være anonyme, men redaktionen skal kende navnet.

Indlæg til bladet kan afleveres til et af redaktionsmedlemmerne eller i den dertil indrettede postkasse i villaen. Afleverer du det i skuffen SKAL det lægges i en LUKKET kuvert.

Deadline (sidste frist for indlæg) til er d. 15. i måneden. Næste gang fredag d. 15/8.

VILLAEN ER ÅBEN FOR MEDLEMMER:

Tirsdag kl.: 18:30 - 22:30
Torsdag kl.: 18:30 - 22:30
Søndag kl.: 15:00 - 22:30

Du kan ringe i Villaens åbningstid på tlf. 31 86 32 33 for at høre nærmere om kommende arrangementer.

Socialrådgiver HENNING JENSEN træffes i Villaen

Tirsdag kl.: 14:00 - 17:00
Onsdag kl.: 14:00 - 18:00
Torsdag kl.: 14:00 - 17:00

eller på telefon: 31 87 06 24

Er du heterosexuel
og har HIV eller AIDS.

Er du en heterosexuel mand, som er HIV-positiv eller har AIDS.

Har du lyst til at snakke - evt. at mødes med en anden Heterosexuel mand, som er HIV-positiv eller har AIDS?

Eller har du lyst til at være med i en gruppe/forening for heteroseksuelle med HIV og AIDS?

Som heteroseksuelle med HIV eller AIDS kan vi af og til have behov for at hjælpe og støtte hinanden eller at kunne kontakte hinanden.

Nu har du chancen og du har mulighed for at forblive anonym.

Vil du i kontakt med en anden heterosexuel med HIV eller AIDS, få en uforpligtende snak eller være med i en gruppe/forening, så ring på tlf. nr.:

31 87 06 24

(hver tirsdag, onsdag, torsdag kl. 14 / 17)
for nærmere oplysning.

Vi håber at høre fra dig.

Med venlig hilsen.
Tom og Henning.

HIV OG GODE DAGE.

Bladgruppen har bedt mig skrive til bladet om HIV-seminaret ved Juelsminde 4-6 maj i år.

Seminaret var for alle HIV-smittede i Danmark.

Positivgruppen, som havde arrangeret seminaret, havde bedt mig sideløbende med det officielle program at tilbyde psyko-social støtte, emnegrupper o.lign. for deltagerne.

Behovet for psykosocial støtte var umiddelbart lille på seminaret. det tror jeg skyldes, at det var et rigtigt godt seminar. Stemningen var i det store og hele særdeles god. folk kom hinanden ved, mødede sig sammen og mange fik også snakket alvorligt sammen. Det betød uden tvivl meget, at mange ikke kendte hinanden i forvejen. Det var tilladt at være nysgerrig overfor hinanden: spørge hinanden hvem man er, hvilket liv man lever, hvor længe man har været HIV-smittet osv.

Man fik på den måde også rimeligt meget lov til at være sig selv. kunne deltage i diskussionerne, gå en tur alene eller sammen med et par andre. det virkede rigtigt rart.

Det officielle program bestod af emner som:

- HIV på arbejdspladsen
- Medicinforsøg
- Afspænding

Samtidig med dette program var der smågrupper, som valgte at snakke sammen med mig.

Disse smågruppesnakker var af meget personlig karakter. Tre emner kom

1. problemer med at være HIV-positiv i forhold til omverdenen (især arbejdsplads og familie). Problemerne når man bevarer sin HIV-smitte som en hemmelighed samt fordelene og ulemperne ved at være åben om at være HIV-smittet. Ros til det omkostningsfyldte arbejde en af deltagerne havde gjort med at stå frem i TV. radio, aviser og fagpresse i forbindelse med sin fyring p.gr.a. AIDS. Mange andre fagfæller - heriblandt én af deltagerne har haft stor hjælp af det.

2. Egne behov som HIV-smittet, når man har en samlever som er syg eller død af AIDS. Hvordan tager man hensyn både til samleveren og sig selv?

Vanskelighederne når partneren ikke ønsker at nogen må vide han har AIDS. og de store psykiske krav det stiller at skulle dække over det overfor omverdenen.

3. HIV-smittede heteroseksuelles behov for kontakt til andre HIV-smittede.

På seminaret var der en kvinde og en mand med, begge heteroseksuelle. Manden tog initiativ til at danne en gruppe for HIV-smittede heteroseksuelle mænd.

Flere af deltagerne var fra Jylland og flere har følt sig ret ensomme som HIV-smittede. Seminaret rådede noget bod på det.

Jeg synes det var utroligt dejligt at være med på seminaret og opleve at der over en week-end kan opstå så stærk fællesskabsfølelse, så meget liv og så stor glæde - uden at HIV blev gemt væk.

Det fantastisk flotte sommervejr den week-end skal ikke have skylden for at det gik så godt.

Det skal deltagerne.

Henning Jensen.

AIDS-Fondet

Søger frivillige til ca. en gang om måneden at hente indsamlingsbøsser på apoteker, biblioteker, barer og lignende, og samtidig afleverer en ny indsamlingsbøsse. Du vil få nogle faste adresser og Freddy som kontaktperson. (red)
Indsamlede beløb går til AIDS patienters rekreation, flere af vores venner har fået, betalt en ferie til udlandet med ledsager. Også økonomisk hjælp til flytning har fondet ydet.

Hjælp det er vigtigt.

AIDS FONDEN mangler folk til "gummigarden", har du lyst til at være med, vi uddeler pjecer, kondomer og samler penge ind til AIDS Fonden. Har du tid lørdag eftermiddag, når der er koncert i fælledparken eller byfester i København og omegn. Hvis du har lyst kan du ringe til AIDS Fonden der er åbent hver dag mellem kl. 10.00 og 14.00. Du kan også ringe til mig mit navn er Jørgen Sieminga, mit tlf. 31-269393. Du er meget velkommen til at fortælle når der er fest i din bydel, alt det kan vi tale om når du ringer, jeg ringer gerne til dig.

TAK FOR HJELPEN.

Kærligst Jørgen Sieminga.

HAVEGRUPPEN=

Vi i havegruppen står åbne over for nye medlemmer + mere interesse fra resten af huset.

Vi har gjort vores bedste, for at få haven til at ligne en have; men det kan blive en vanskelig opgave for de få der allerede er i havegruppen, for ukrudtet gror hurtigere end vi kan nå at hive det op.

Selv om sommeren står på sit højeste, skal vi begynde at tænke på næste år, derunder har vi tænkt på nye stauder bl.a. Rhododendrum, så hvis nogen har nogle stauder står vi åbne over for det.

SÅ FOLKENS: Få roven i frigear,
og brug haven.

Venlig hilsen HAVEGRUPPEN.
Jørn + Jørgen + Nat.

HIV-huset i Århus havde reception den 8. juni.

Fra POSITIVGRUPPEN i København deltog tre menige medlemmer.

Vi fra gr. 6 synes, at der godt kunne have været et medlem af bestyrelsen med, for at vise vores solidaritet med en så glædelig begivenhed.

Hilsen gr. 6
Harry, Claus, Jørn, Jens og Michael.

Digt.

Tal ikke til andre om sorger og kvaler,
det trætter kun den, til hvem du taler.
Men del din glæde med store og små,
et taknemmeligt smil vil du altid få.
Tal ikke om nerver, om sår og smerter,
om dårlige maver og ditto hjerter,
thi såfremt du for meget ved din sygdom hæfter,
det svækker dit helbred og tar dine kræfter.
Tal ikke om det, der er grimt hos din næste,
der er jo selv i den værste et bedste,
og hvis du rigtig tænker dig om,
er du slet ikke så god og from.
Vær aldrig muggen og utilfreds,
hvad enten du er tyve, fyrre eller tres.
Sig tak og vær glad i hver en stund,
thi glæden i hjertet gør stærk og sund.

Anonymt.

Aktivhus.

Aarhus fik et Aktivhus, som åbnede i denne måned.

Vi var tre her fra huset, der tog derover: Jørgen, Nat og Jørn. Jørgen tog bussen om torsdagen og Nat og jeg tog toget fredag. Vi blev godt modtaget af aarhusianerne Henning og Ove, hvor Nat og Jørgen sov medens vi var i Aarhus.

Receptionen om fredagen forløb i fin stil, vi blev budt velkomne, os fra København. Festen trak ud til langt ud på aftenen, om natten fortsatte Nat, Jørgen, Henrik og Ove på Pan, jeg tog ud til min bror.

Lørdag: Henrik bød på morgenmad kl 15:30. Efter fredagens udskejelser var vi lidt trætte, men ud på aftenen måtte vi se Aarhus by night, så vi tog på Pan. Det var forrygende. Der var knald på fra vi kom ind til vi gik. Folk på dansegulvet hele natten og propfyldt.

Vi blev præsenteret for mange ny mennesker, så efterhånden lærte vi en hel del at kende. Ud på morgenen var vi helt kvæstede og vi tog hjem at sove (næsten i samlet trop).

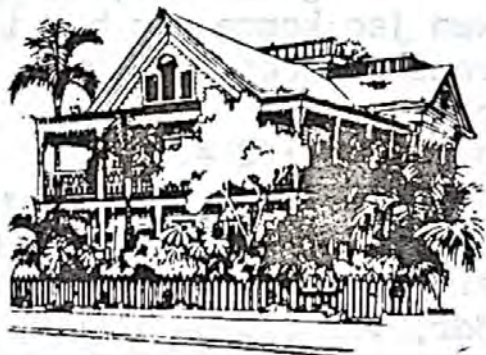
Søndag: Nat tog hjem til København tidligt om morgenen. Vi andre, Henrik, Ove, Jørgen og jeg tog rundt i byen, for at se hvordan den ser ud om dagen, en meget tiltalende by at slå sig ned i "på sine gamle dage". Jørgen og jeg skulle egentlig hjem om

søndagen, men vi trak den til om mandagen, jeg tog hjem om morgenen, og Jørgen tog bussen om eftermiddagen.

En vellykket week-end i kulturens by, som blev forlænget lidt. Vi kunne godt være blevet der lidt længere. Det undrede os, at ikke bare een fra bestyrelsen var med, vi vil gerne høre hvorfor, Aarhus havde håbet på, at der var flere fra København.

P.S. En hilsen fra AKTIVHuset Aarhus, lovede jeg at sige!

Hilsen Jørgen, Nat og Jørn

Pårørendegruppen.

Hvad stiller man op med sine mange spørgsmål og tanker, når en af dem man holder af bliver HIV-positiv eller får AIDS?

Kan du tale med vennerne om det, eller er du bange for at "afsløre" problemet for andre?

Vil de tænke dårligt om dig eller den smittede?

Vil de tage afstand fra Jer, hvis der pludselig er AIDS i familien?

Mange tanker som disse, er vi flere der har haft. Nogle af os har gode erfaringer, andre dårlige. Sammen kan vi hjælpe og støtte hinanden, trøste hinanden og give hinanden mod til at leve videre på en måde, så vi kan holde os selv ud, og også få overskud til at hjælpe dem vi holder af.

Vi er en gruppe pårørende, der mødes hver anden og fjerde onsdag i måneden, fra kl. 19.00 til 21.00. Kunne du tænke dig at være med, så send os ret par ord til: **"PÅRØRENDEGRUPPEN"** Postbox 1898, 2300 København S, så vil vi kontakte dig. Læg gerne et telefonnummer ved.

Pårørendegruppen har endnu ikke egen telefon, men du kan altid lægge besked til os i Positivgruppen tlf. 38 33 32 44 (mellem kl 19.00 og 23.00), eller på AIDS-linien tlf. 33 91 11 19 (mellem kl 9.00 og 23.00)

Kærlig hilsen

BODIL

Min historie!

Jeg er meget taknemmelig og helt ovenud glad over, at her kan jeg komme, og her i Pårørendegruppen er jeg velkommen.

For næsten 1 1/2 år siden fik jeg brev fra min yngste søster i USA, at vores anden søster, som for øvrigt også bor der, var HIV-positiv. Hun havde vidst det i 2 1/2 år, men sagde det først juledag.

Og her sad jeg i Danmark. Jeg huskede, at der var noget, der hed AIDS-linien - De var alletiders at snakke med.

Der spurgte jeg, om der var noget for os pårørende. Jeg

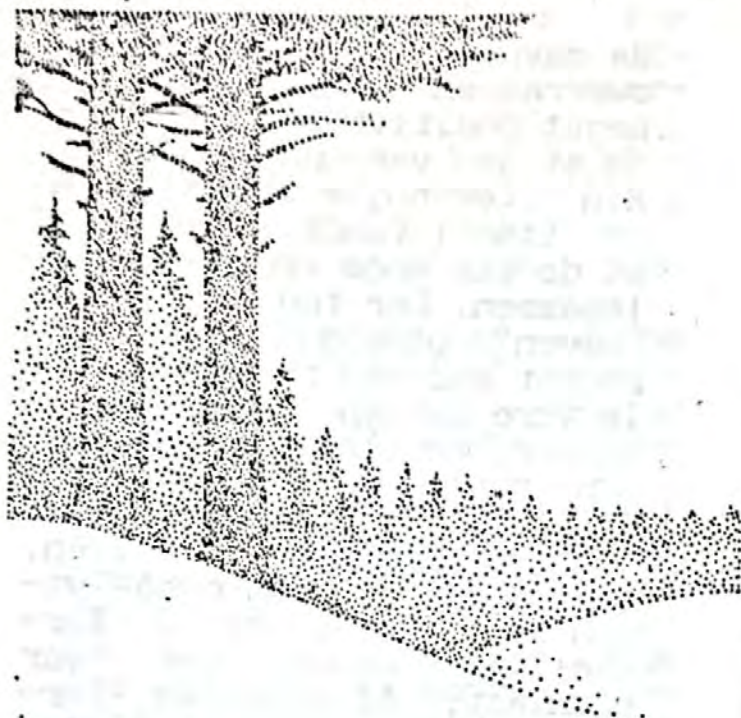
fik kontakt med gruppen en måned senere og kom ud til mødet onsdag aften.

Her er faktisk det eneste sted, jeg kan komme.

Hospitalsgrupperne er jo for de indlagte pårørende. Og jeg har ikke haft kontakt til bøssegrupper.

Første aften kom jeg og "afleverede" min vrede, fortvivlelse og frustration over at min søster er HIV-positiv og ARC, at jeg er her, og hun bor i USA og hverken hun eller jeg har penge til at besøge hinanden. Jeg skriver digte og dem om mig og min søster lyttede hele gruppen til.

Karen,

*I honor the memories of those of us who are gone
and I bless and honor the presence, of those
among us who stand like evergreens.*

John Henriksen

John døde d.18 - 6 - 90.

Dermed er gruppe 22 opløst.

Hilsen Herman gr. 22.

Christian Pors.

Christian døde d. 11 juni.

Han var med i Positivgruppen, næsten fra starten og vi var i samme basisgruppe i over 4 år, det var altid en udfordring at være i gruppe med Christian.

En anden ting, som vi også skal huske Christian for, er hans store arbejde for at få Villaen. Christian var til mange møder med kommunen og uden den indsats, havde vi næppe haft vor villa idag.

Også efter at vi havde fået overdraget villaen deltog Christian meget aktivt i indretningen.

Tak Christian for mange kompromiløse timer.

Gruppe 3.

1 Hetero 1 pige og 33 bøsser.

Som HIV- positiv hetero-
sexuel mand der har brug
for at snakke, men ingen at
snakke med, fik jeg samlet
mod nok til at ringe til
POSITIV GRUPPEN som svar på
en brochure, som jeg havde
fundet på Hvidovre hospital.

Brochuren fortalte om et
seminar d. 4 - 6 maj på
Horsnæs feriekoloni.

Først ringede jeg til det
tlf. nr. som stod i bro-
churen, hvor de så fik mit
tlf. nr. så ville jeg bli-
ve ringet op. Helt ærligt
troede jeg der ville gå
flere timer, før der blev
ringet, (no sir) der gik
ikke en halv time, så blev
jeg ringet op.

Jeg blev noget skeptisk da
jeg hørte der næsten kun
kom bøsser. Og jeg var sta-
dig lidt skeptisk da jeg
ved bussen i Horsens hørte
høje hvin, og så den rime-
ligt store gruppe af mere
eller mindre feminine mænd,
da var jeg ligeved at tage
hjem igen.

Men, hvad pokker man er vel
en mand, (tror jeg nok). Så
jeg tog videre med til
Horsnæsbo, siddende alene
forest i bussen og alle
andre bag i bussen.

Christian (Rosen) modtog
os med et dav, og velkommen
piger. Pokkers, bussen var
kørt. Nå men da jeg så fik
eneværelse kunne jeg jo li-
geså godt blive og se tiden
an.

Efter at vi havde fået væ-
relser anvist, var der kaffe
og the, for dem der nu
kan lide sådan noget!. Vi
præsenterede os alle efter
tur, 2 gange! det sidder
stadig ikke fast, med alle

de navne. Jeg blev i øvrigt
overraskende nok modtaget
meget "positivt" da jeg sag-
de at jeg var heterosexuel.
Men efter nogle timer (man-
ge timer) fandt jeg ud af
at de var søde og rare al-
lesammen. Der tog de næsten
"røven" på mig. Jeg havde
regnet med at når jeg skul-
le være sammen med så mange
bøsser, skulle jeg slås for
min uskyld.

En positiv oplevelse, var
at se og høre med hvilken,
ikke kun iver men også vi-
den folk havde, om de for-
skellige emner der var
planlagt. Af alle de for-
skellige emner syntes jeg
meget om det hvor vi hørte,
Mogens Madsen fortælle om
"madsen udvalget", samt om
medicin og forsøg (forsøgs-
kaniner). Selvom jeg endnu
ikke har forstået hvorfor
Madsen udvalget ikke kan
prøve at sortere lidt ud,
mellem de alternative be-
handlere der er.

Men den største oplevelse
var at se den livsglæde der
kom til udtryk på forskel-
lige måder, og nogle gange
med lidt selvironi eller
sort humor. Specielt vil
jeg nævne lørdag aften's mi-
ni revy, hvor Alex, Erik og
Freddy gav den som forsøgs-
kaniner, til stor morskab
for tilskuerne, efter mini-
revyen var der socialt sam-
vær. Og Grand Prix i tv.
stuen, de kunne ikke have
haft det sjovere eller hyg-
get sig mere end vi gjorde
med vores fællessang, med
og uden "svage håndled".
Men de forsøgte i tv. og
tabte stort end da.

I løbet af weekenden fandt
jeg ud af, at der manglede

en gruppe som denne for heteroer. Da jeg gav udtryk for at jeg ville starte en gruppe, fik jeg straks tilbudt hjælp både fra højre og venstre. Og tilbudene om hjælp lød nærmest som en selvfølge, fantastisk.

Min konklusion af denne weekend, må være at det ikke er alle bøsser der ser det som deres største opgave, at omvende de heteroer de møder, men at der også findes søde og rare bøsser. Som man kan snakke og have det sjovt med. At de selvom, de er HIV-positive ikke har taget det som en personlig fornærmelse, som mange af os heteroer har gjort. At livet skal leves videre i mange år endnu, som positiv.

Jeg tror også at alle HIV-positive eller AIDS patienter, vil få mere ud af at slå sig sammen. Uanset sexualitet, køn eller livstil, eller væremåde. Så vil der lige pludselig blive mange omkring de samme problemer, hvad det nu end er vi har hver især, ud over HIVen og AIDS'en.

Tak for en god weekend og en dejlig oplevelse. Pas på jer selv, og jeres nærmeste.

Tom Larsen.

Ps. 6 bøsser blev forfærdeligt forskrækket, over at møde en mand med en pistol. Hvorfor dog det? jo den var kun 6 mm. T.L.

PR-gruppen

I Positiv-nyt nr 38 havde vi i PR. gruppen et indlæg om vores arbejde. Her fremgår det, at en af opgaverne er en artikelmappe. Målet med en sådan artikelmappe er en fuldstændig samling over pressens formidling på HIV og AIDS området til opslagsbrug. Hvad enten du beslutter dig for fast at klippe fra een bestemt avis eller du vælger at sende enkelte artikler er det en stor hjælp. Alt har interesse.

Men der er lang vej endnu, vi søger hjælp til at klippe fra: BT, EB, Berlingske Tidende, Politiken, Fredensborg amts avis, Jyllandsposten, Århus stiftetidende blot for at nævne de største og vigtigste af bladene.

Så husk: I stedet for at smide din gamle avis ud, hjælper du PR-gruppen meget ved at klippe alt om HIV og AIDS ud til arkivet. Hvis du vælger at komme med enkelte udklip, skal du bare lægge dem i skuffen med AVISUDKLIP, men vælger du at klippe fra en avis, vil det være godt, om du gør en af os opmærksom på dette. Det vil lette vores arbejde.

PR-gruppen mødes torsdage i ulige uger kl. 19.30 i Villaen. Alle som er interesserede i at give en hånd med er velkommen til at møde op.

PR-gruppen Robert, Nat og Erling.

ANNONCE:

Nyt fra biblioteket

Som gave fra Pårørende-gruppen har vi fået en meget flot illustreret bog om navneprojektet, nemlig Cindy Ruskins The quilt.

Andre nye bøger i biblioteket er rapporter-
ne fra trækkerdreng-
projektet og fra pro-
jektet på Hvidovre
Hospital om pleje i
hjemmet. De hedder hen-
holdsvis: Træk af den
mandlige prostitution
og: Støtte til AIDS-
patienter som alterna-
tiv til hospitalsind-
læggelse.

TIL INTERESSEREDE MEDLEMMER!

"Let's make the bridge be-
tween the groups, let's form
a bridgegroup."

Spiller du bridge? og kunne
du tænke dig at være med til
at danne en gruppe, der mødes
regelmæssigt i villaen? Så
lad redaktionen høre fra dig.

All the best,
"The Bridge Group"

Overnatningsværter ef- terlyses!

Den 4. august afholder
Positivgruppen et møde
for andre grupperinger
af HIV-smittede, bl.a.
provinsgrupperne, hvor-
for vi håber, at mange
vil melde sig som over-
natningsværter (natten
mellem den 4. og 5. au-
gust).

Om aftenen den 4. er
der iøvrigt fest for os
og gæsterne her i Vil-
laen. Festen bliver
formentlig vellykket,
idet ungdomsgruppen
har lovet at stå for
planlægningen.

Vær rar at tilmelde jer
som værter på listen
på opslagstavlen eller
ring til Villaen (31
86 32 33) i åbningsti-
den.

Kærlig hilsen
f.bestyrelsen
christian

Nordisk møde for HIV-smittede.
28. - 30. september i Oslo..

Diskussionsgrupper om forskellige
emner!

Telefonrådgivning, oplysningsvirksom-
hed, sociale funktioner o.a.

Parallelaktivitet: Hvordan holder vi
os raske? Massage afspænding o.a.

Festaften: Lørdag.

Transport: Fællesrejse med bl.a.
POSITIVA-GRUPPEN, Malmø.

Indkvartering: Privat.

Mere information om tilmelding og
program i næste POSITIV NYT.

Ronny

AIDS-sekretariatet

Niels Peter Rothgardt, ny leder på AIDS sekretariatet, kom tirsdag d. 12/6 for at præsentere sig og møde os. Der var mange spørgsmål til ham, men han sagde at han er helt ny i dette arbejde og alle de mange sager, havde han ikke nået at sætte sig ind i, så han kunne ikke svare os. Der var mange bolde i luften som han sagde, så vi har mødt den nye leder, men ikke noget nyt derfra lige nu. Bortset fra at han var meget bekymret, på Bispebjerg Hospital sidste år havde man fundet flere kønssygdomme hos 94 HIV smittede, det vil han skrive om i næste nr. af AIDS Nyt, Freddy.

Tvillingerne (21. maj/ 20.juni)

Du er en hurtig og intelligent tænder. Folk kan lide dig, fordi du er bisekseuel, selvom du er tilbøjelig til at forvente for meget af alle situationer. Dette betyder at du er billig. "Tvillingerne" er kendt for at begå blodskam.

Krebsen (21.juni - 22.juli)

Du er sympatisk og forstående over for andre folks problemer. De synes, du er et naivt fæ. Du udsætter altid alting. Det er derfor, du aldrig laver noget af dig selv. De fleste modtagere af socialhjælp er "Krebse"

Fakkeltog 90.

Det glæder mig, at så mange er mødt op her i aften. Jeg tager det som et udtryk for jeres støtte og opbakning til os HIV-smittede: En opbakning som vi i høj grad har brug for, når vi allesammen nu må se og kende konsekvenserne af sygdommen. Jeg oplever i hvert fald, at der i disse tider er mange af os HIV-smittede som bliver syge og dør.

Jeg ser det som en naturlig følge, efter at vi har levet med smitten i flere år, - og vi ved, der er en grænse for, hvor lange vi kan holde os i live.

På trods af dette; eller måske takket være dette oplever jeg også en tidligere skjult reserve af menneskelige ressourcer blandt os HIV-smittede.

Vi har indset, at vi må tage ansvar for vores egne liv.

At vi må støtte hinanden.

At vi må samarbejde på tværs af alle grupperinger, for i fællesskab at give udtryk for de behov og ønsker vi HIV-smittede har.

POSITIVGRUPPEN har derfor taget initiativ til at få dannet en landsdækkende organisation for alle HIV-smittede, og når jeg siger alle så mener jeg alle uden at skelne til den måde vi er smittet på.

Jeg tror dog at vi, når det gælder den rent menneskelige-personlige støtte, er bedst tjent med at opretholde hver vores lille niche, hver vores lille HIV-gruppe.

Men; når det gælder vores fælles interesser tror jeg, at vi er bedst tjent med at gøre fælles sag, og derigennem spare på vores menneskelige ressourcer.

Vi ved allesammen, at vores levetid er kortere end vi oprindeligt havde forventet: Vi ved også, at mange af os ikke når at opleve resultaterne af de anstrengelser vi gør nu! for at forbedre forholdene for os HIV-smittede.

Men; vi håber at de, som kommer efter os får gavn og glæde af vores indsats.

Jeg vil kalde det medmenneskelighed på langt sigt, og jeg vil tillade mig at være stolt over at vi gør det

Vi er samlet her i aften, for at mindes vores døde venner - men også for at huske vores syge venner, som vi er knyttet til med hver vores følelsesmæssige relation, og som derved giver sig udtryk i en mangeartet blanding af vidt forskellige følelser som håb, fortvivelse, afmagt og vrede.

For os som selv er HIV-smittede sættes også focus på vores egen sygdom og død, når vores venner bliver syge og dør.

I sådanne situationer bliver vores gensidige støtte sat på en hård prøve: Nogle gange magter vi det - andre gange ikke, og det er vi har brug for alle jer, som frivilligt arbejder for sagen.

Vi har brug for jeres støtte, og vi
regner ned jer

Jeg vil afslutte med at mindes de af
vores venner, som vi i POSITIVGRUPPEN har
mistet siden sidste fakkeltog.

For en del kom døden som en let og
hurtig befrielse: For andre efter en lang
og opslidende kamp: Nogle valgte selv at
gøre en ende på livet, og atter andre fik
hjælp hertil af sine venner.

Vi vil mindes jer hver især, for det I
stod for, og det I gav os.

Vi vil mindes:

Jørgen
Michel
Poul Erik
Gunnar
Hans
Ole
Ken
Carl
Hans
Peder
Jørgen
Per
Henrik
Henning og
Jørgen

Tak!

MADRID CONFERENCE FINAL RESOLUTIONS AND PRESS RELEASE

1. People with HIV have been in the forefront of education and prevention, and support world wide and that governments should include people with HIV as equal partners in the fight against this pandemic.

2. We call on governments and international bodies to promote the creation of an environment to foster the development of self help and community based support networks for people affected by HIV.

3. We call on international bodies working on HIV to recognise the status of this conference as an international body and to include us in any future discussions or decisions concerning our lives.

4. This conference recognises the inadequacies and inequalities in terms of human rights, access to basic services and treatments, and financial support in development countries. We will diligently and proactively address the problems that exist in those areas. We call on international bodies and national governments to act now in support of groups of people with HIV in countries where they are beginning to emerge.

5. We call on governments and international bodies to campaign vigorously for access to humane and dignified treatment options for all ex and present drug users affected by HIV/ARC and AIDS.

6. The international conference denounces all restrictions on freedom of travel of all persons with HIV. We call on international bodies to stop funding conferences in areas where we are excluded from participation and to promote changes in restricted discriminatory legislation.

7. We affirm our commitment to boycott any future conferences held in countries with travel restrictions for people with HIV.

0033 . 0019

Strandgrund direkte til Kattegat.
Foran huset er der græsplæne med gode muligheder for boldspil, mange lækroge og lukket terrasse. Bag huset er der dejlig terrasse, som vender mod vandet. Ca 1 km til forretninger. Sti ved siden af grunden med få trin til stranden.

62 m2 ældre, hyggeligt sommerhus + 15 m2 gæstehus. I hovedhuset er der: Entre med skab. Hyggelig opholdsstue med pæne, gode møbler, åben pejs og udsigt over vandet. Spisestue med brændeovn, udgang til terrassen mod vandet. Lille køkken med 4 el-kogeplader, ovn, køleskab med lille frostboks, v/k vand og udgang til grunden. Pænt soveværelse med 2 enkelte senge og skab. Lille soveværelse med 2 køjer og skab. Lille badeværelse med håndvask, bruser og v/k vand. Toilettrum - ca 2 m fra køkkendøren - med toilet og håndvask med koldt vand.

I gæstehuset er der: Forrum med plads til tøj og håndvask med koldt vand. Soveværelse med 2 køjer. Soveværelse med 2 køjer.

Huset er el-opvarmet.

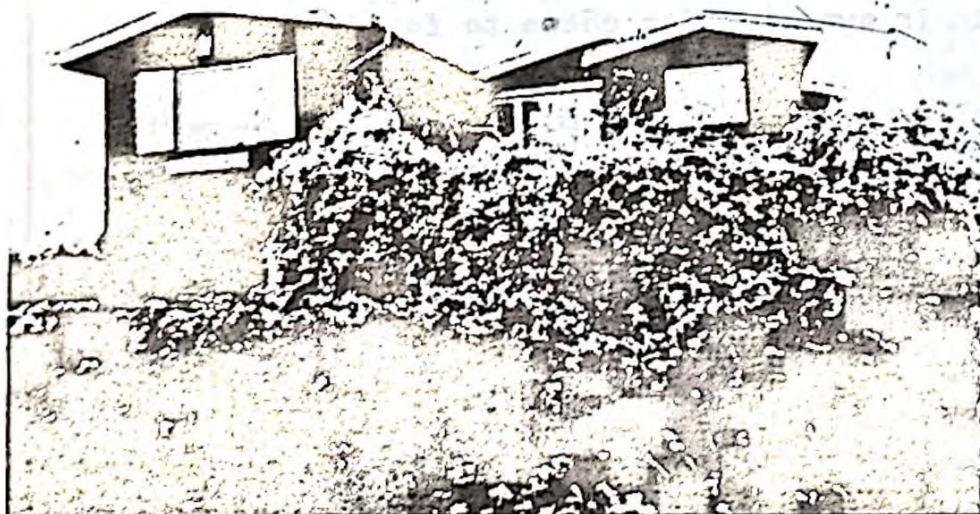
BELIGGENHED: LISELEJE, UD TIL KATTEGAT
LEJEPERIODE: 11.8. 90 - 1.9. 90, = UGE 33,34,35
SOVEPLADSER: 8 STK, FORDELT PÅ 4 RUM. M. 2 STK.
TILMELDING: ON.+TORS. KL. 11-13, PÅ TLF. 31 87 06 29 - TIL TIL KLAUS HANSEN, POSITIVGRUPPEN.
MAX. OPHOLD: 7 OVERNAT PR. PERSON.
EGENBETALING: 20 KR/DAG, ELLER 100 KR./UGE INDBETALES SENEST 1.8 90 PÅ POSITIVGRUPPENS POSTGIRO: 2 60 32 35 - MRK. SOMMERHUS
TRANSPORT: MED BIL, DER ER KUN PLADS TIL 2-3 BILER PÅ GRUNDEN. MED TOG, TIL MELBY, MED BUS TIL LISELEJE
CYKLER/TURE: DET ER ABSOLUT EN FORDEL AT TAGE DIN CYKEL MED, DA DER ER GODE MUGLIGHEDER FOR TURE I SOMMERLANDET.
HUSHOLDNING: HVER GRUPPE MÅ FINDE UD AF INDKØB/MADLAVNING/RENGØRING.
BADNING: LILLE STRAND LIGE VED HUSET.
HUSBESKRIVELSE: SE ANNONCE
KORT OVER OMRADET VIL BLIVE UDLEVERET.
14.06 90 / RONNI

- ISSR CALL

Har du behov for at komme på landet?

Muligheden er her nu!!

POSITIVGRUPPEN har lejet sommerhus, som kan benyttes af medlemmerne efter tilmelding

HYLLINGEBJERGVEJ 66 3360 LISELEJE

8. We call on Governments to guarantee equal access to drugs and treatments and informed choice of the persons. This includes taking in account the whole person and not only the medical issues, equally to promote information and education on medical and scientific issues.

9. Health and social care workers, including doctors must involve persons with AIDS and HIV in policies and education, and recognize their personal implication in the health care system.

10. We firmly ask that, in health care workers education, it be stressed that infection protection is not only for these workers but primarily for persons that are with HIV and are immuno-depressed.

11. We call on governments and international bodies to realize that civil liberties and education for children is the highest priority we face now. To enable us to accomplish these aims we call all international family service and teacher organisation for worldwide AIDS education.

12. Universal precautions must be taken to protect the right of children infected for by HIV.

13. WE ask to end the isolation myths and misconceptions surrounding women and HIV. To accomplish these aims, we call for an open access to drugs trials and effective treatments, and clear and concise information be made available to enable women to retain control of their own right to chose to found a family.

14. We call on international bodies and governments to instigate health education campaigns based on love and respect, and not just sexual behaviour, as a recognition of the changing nature of the pandemic worldwide.

15. In the coming year, we call on all persons with HIV to develop in their own countries a statement of human rights for PWHIV and to detail the rights they want to be respected. We will document abuses of human rights of PWHIV and deliver these reports to the next conference.

Vi var en gruppe på 14 personer, der skulle til konferencen i Madrid. En broget skare en bløder, en pige enke efter en bløder og selv smittet, også en heterofyr samt nogle fra AIDS linien, og fra Jylland, plus 7 fra Positiv gruppen.

Mogens Madsen modtog os i Madrid, og fulgte os til hotellet, hvor vi først skulle tilmeldes hos arrangørerne, der var vild forvirring vi ankom ca. kl. 18,30 og måtte vente til kl. 21.30 før vi fik et værelse anvist. Der var store sprog problemer, kun få i den spanske gruppe kunne engelsk, og det var hårdt for

Mogens at få dem til at forstå vi var 2 mindre end tilmeldt, på grund af sygdom, og derfor skulle betale lidt mindre end først beregnet. Det gik dog tilsidst, men den velkomstfest der var arrangeret til kl. 21,00 kom vi ikke med til, vi var sultne trætte og irritable, derfor gik vi ud for at spise,

Torsdag kl 10,00 startede konferencen, men vi skulle først finde vores stand til de medbragte materialer, vi spurgte hvilken der var vores og fik at vide vi bare skulle tage en, og melde til arrangørerne nr. på den vi valgte, det gjorde vi men så kom en spansk pige og sagde der var

et nr. specielt til os, og den stand skulle vi flytte til. Men svenskerne kunne heller ikke finde ud af det system. De var flyttet ind på vores stand. Så fik vi anvist en ny som viste sig at ligge bedre, lige inden for døren og med to vægge i stedet for en. Der hængte vi regnbue-transparenten fra

München. Egon havde taget sin partnerskabsattest og bryllupsbillede med det kom også op. Jørgen P. skrev sidste år en artikel til "Focus på sygeplejen" om Positivgruppen, den var oversat til engelsk og blev også lagt på vores stand, samt en revideret udgave af rapporten fra "Den Europæiske Konference" i februar, som på engelsk fortalte om forholdene i landene i Europa. Erling havde samlet en rulle med materialer og vores plakat, den forsvandt desværre i flyets bagagerum, så vi tog lidt blandet af hvad vi hver især havde med hjemmefra. Alt blev klistret fast til bordet, fordi alle gik og tog hvad der lå løst, allerede den første dag.

Hotel Convention hvor vi boede, lagde også lokaler til konferencen. Alt foregik inde i hotellet, ingen arrangementer ude i byen, men Spansk tv. havde noget i nyhederne.

indledt af et panel, hvor arrangørerne og bl.a. WHO og den spanske sundhedsminister deltog, jeg savnede navneskilte på bordet foran panelet, det var meget svært at holde rede på hvem der talte lige nu. Selvom de præsenterede sig, styrelses komite'n opfordrede til boycott af konferencen i U.S.A.

En spansk pige fortalte at hun havde AIDS på andet år, at hun først troede, nu døde hun snart men nu mente hun at, hun var et levende bevis, for at man kan leve også godt med AIDS. Det er op til en selv sagde hun, og at hun vidste der sad nogle i salen med diagnosen på syvende år, aktive og engagerede mennesker, det beviser bare jeg har ret sagde hun, og fik en bragende klapsalve. Hun sagde at mange ude i verden troede sig alene, men her vidste vi at det er vi ikke, og det kan vi rejse hjem og fortælle, også at du stadig er den samme person, som før du fik HIV. at du selv kan vælge hvad dit liv skal indeholde, kvantitet eller kvalitet, hun fik et bragende bifald og pift som efter en rockkoncert. Derefter bad hun os om et minuts stilhed, stående til ære for vore venner, som lider eller er døde.

Derefter bad pigen pressen om at forlade salen, det var de ikke meget for, men pigen bad dem igen pænt, så gik pressen og vi var alene alle 500.

Derefter præsenterede arbejdsgrupperne deres program, og Arne Husedahl fra Norge bad alle lande om at sende mindst en person, helst flere for lørdag, at diskutere en verdens omspændende netværks organisation.

Earl fra USA fortalte at officielt havde HIV smittede det godt i USA, men det var ikke de faktiske forhold. Mange blev behandlet som skidt, han håbede på at finde en løsning her i Madrid. Han lagde tryk på at vi alle har, et ansvar og ret til at vide, hvad der sker med os. Selv når vi bruger sikker sex, kan vi få problemer, hvis det sker med en HIV-negativ også selvom vi har oplyst om vores HIV status. Hvis han senere bliver testet HIV-positiv, kan det blive påstand mod påstand, om du har oplyst om din HIV status, eller brugt gummi eller ikke. Som smittet vil du næsten sikkert tabe en sag mod dig.

Earl talte også om kampanjer, han sagde at de bliver kørt alt for meget sort og hvidt, men der blev ikke sagt noget om hvad forskellen er, før og efter HIV, at svaret er TID.

En kvinde fra Australien, fortalte om HIV smittede kvinders situation, de regnes for at være ludere, og kommer bagerst i køen på hospitaler, hvis der er tid eller penge får de behandling men kun da og meget modvilligt. En spansk læge mente at at denne konference, hvor han for første gang havde mødt, aktive mennesker med HIV og AIDS der ser glade ud og er engagerede i deres egen og andres situation, ja så ville han blive meget bedre til at passe og hjælpe AIDS patienter, til et bedre og mere meningsfuldt liv, -og gøre det lettere når de skal dø. Earl fra USA sagde at vi skulle mobbe folk der ryger Marlborou og Philip Morris, fordi firmaet kørte en kampagne mod AIDS, og direkte modarbejder alle Positivgruppers arbejde. Jeg er gået over til Prince. Earl mente også at vi glemmer samlevers problemer, det er nok rigtigt, vi troede jo at der ville være en gruppe for samlevere, Egon havde forberedt sig på denne gruppe, men der var ingen han sagde at han følte sig tilovers og som hattedame. Spanien sagde at der er store sociale og kulturelle forskelle, det var noget vi kunne bruge konferencen til, at lære og acceptere. Så vi kan hjælpe hinanden på tværs af landegrænser.

I Spanien, skal de selv betale deres medicin og Retrovir, som de får sendt fra USA, nogle rejser selv derover i håb om bedre helbred. Men det koster op til 200 dollars om måneden, af egen pung, derfor har de ikke råd til helt almindelig mad, så kan man jo se hvad der kommer først, sultedøden eller AIDS.

WHO havde betalt rejse og ophold for en del især fra Afrika. men de havde ikke givet dem penge til mad, og lommepenge. Det blev der samlet ind til og vi gav alle en skærv. Især Afrikanere måtte stå til regnskab i tolden for hvorfor de ville ind i Spanien, sorte bliver stærkt discrimineret i Spanien, blev der sagt. I flere lande er der et stort "sort" marked for lægehjælp, det lød uhyggeligt, så har vi det da bedre i Danmark. Det fortalte Ronny om, og vores partnerskab, Ronny fortalte at han ikke er danskfødt, men alligevel får den samme behandling i Danmark, som indfødte danske statsborgere. Kommentarer fra andre deltagere var fantastisk. Der blev også talt om døden, at vi nok for hurtigt lægger sorgen væk, når en ven dør. At sorg aldrig helt forsvinder, vi lever med

sorgen meget længere end man tror. Mange føler skyld og anger også selvom der ikke er grund til det.

Der var en der ville vide noget om begravelses skikke i andre lande. Mexico mente at latinamerika havde noget at lære os i resten af verden, om døden som smuk de lægger kønne ting på graven til den døde, at vore døde venner er sammen med os så længe vi selv lever. I Canada var der hjælpegrupper til at følge, både patienter og pårørende, under sygdommen og bagefter hjælpe med sorgen.

Også i Mexico var det store problem penge til behandling, det kan jo være det hjælper når vi om 2 år holder konferencen i Mexico. På nuværende tidspunkt taler mexicanerne ikke om HIV og AIDS, i deres eget land, kun til konferencer i udlandet. Mange begår selvmord på grund af diskrimination, og store sociale problemer. De kan ikke få arbejde hvis de er HIV smittet, og samtidig skal de selv betale deres medicin, de får støtte fra andre lande men ikke fra Mexico. de er sat uden for samfundet. Deres Sundhedsminister vil godt hjælpe men har ingen politisk støtte.

Der var ikke mange heteroseksuelle mænd, Tom fra Danmark sagde at nu vidste han hvad det vil sige at være en minoritet.

Heteroseksuelle kvinder fandt hurtigt sammen, men beklagede sig den sidste dag over at der var så mange bøsser, og det var svært komme i selskab med ligesindede. De sagde glem ikke os. HIV og AIDS er mere end sex. Der var en dansk pige med os, hun kunne godt finde ud af at være sammen med bøsser. Ja hun sagde det var rart.

Der var også mange stofmisbrugere, tidligere måske. De jublede hvergang der blev talt om mere Metadon til dem.

Der blev sagt at det ikke er så vigtigt hvilke grupper der kom, men det engagement folk mødte frem med.

En mente ikke at små lande som Norge, kunne udtale sig og få sine meninger godtaget i Afrika. Der blev også talt om at lave internationalt samarbejde på regions plan.

Italien kunne ikke lide vores boycott af USA, fordi der kommer læger fra hele verden, om vi ikke havde tænkt på det.

Der var en hel familie fra Afrika, barnet var 3 år og testet HIV ved fødslen, og ikke testet siden, moderen havde intet hørt om at barnet kan fødes med moderens antistoffer, og at det kan vise sig at barnet 1 år efter fødslen, måske alligevel ikke er smittet.

Til sidst blev der sagt, vi skal huske. Vi

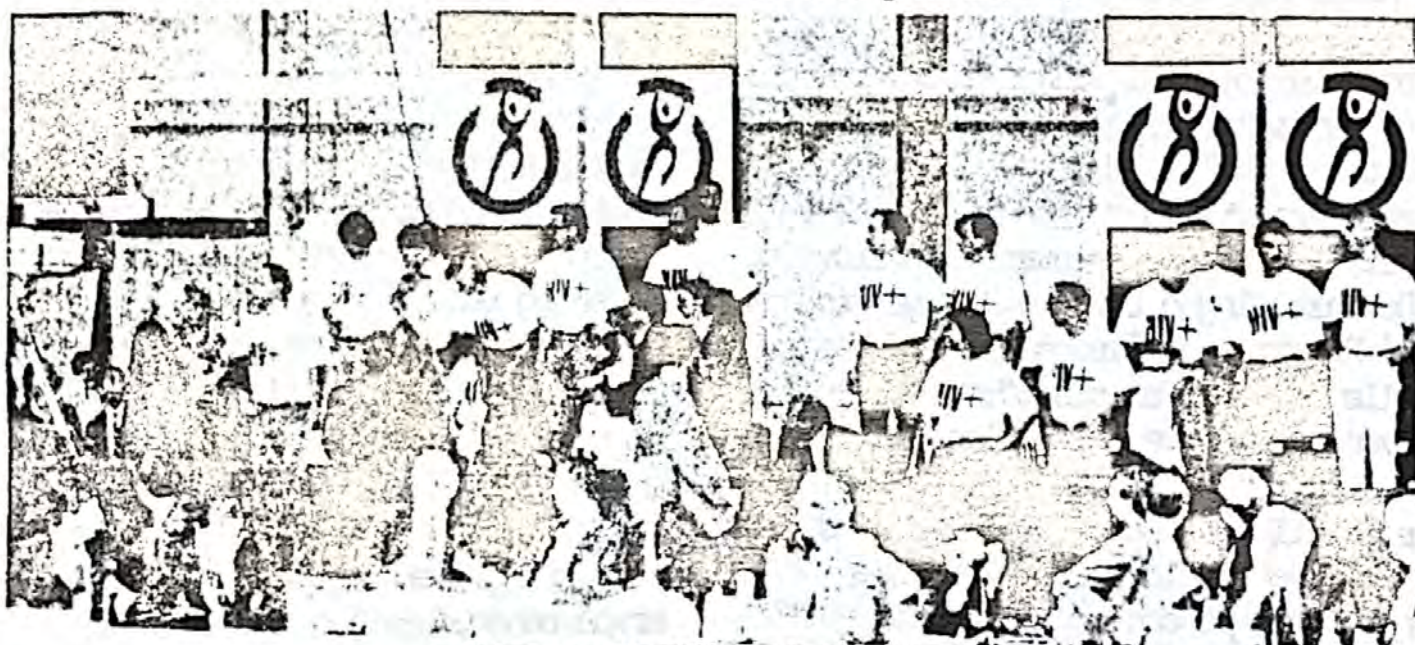
er smukke og vi lever
det er en kvalitet i
sig selv.
Derefter rejste vi os
og tog hinandens hæn-
der, løftede dem over
hovedet, og sagde på
spansk VI LÉVER.

Næste års konference
bliver i Strasbourg.

Freddy.

Demonstranter bar t-shirts med budskabet HIV-positive. —

CSCE og AKTION SUND FORNUFT

I dagene 5.-28. juni afholder CSCE-landene møde her i København. Møderækken som afholdes, er den anden i rækken, eller med andre ord den tredje kurv - The human dimension (om menneskerettighederne). det første møde blev afholdt i Paris. Denne del af Helsinki-konferencens udvidelse skulle se på menneskerettighederne i de respektive lande, hvilket i dag har større betydning end nogensinde, nu hvor grænserne mellem øst og vest forsvinder. Mødeaktiviteterne foregår på to sideløbende nivåer: Det officielle

hvor udenrigsministre og embedsmænd profilerer sig, og de såkaldte parallelle aktiviteter hvor alle Non Governmental organisationer tegner billedet. Det kan her nævnes, at LBL har afholdt en høring om homoseksuelitet og menneskerettigheder. Åbningen af mødeaktiviteterne blev foretaget af udenrigsminister Uffe Ellemann Jensen, med dronningen som konferencens clou. Ud over de to ovennævnte var de 35 deltagernationer repræsenteret af udenrigsministrene hver ledsaget af 12 embedsmænd. Pressen fra både ind-

og udland var stærkt repræsenteret. (også set i lyset af Washington mødet hvor Tysklands spørgsmålet blev henlagt til København).

Udenfor Bella-Centret (på behørig afstand), var der den 5/6 mødt alle mulige og umulige demonstrationsgr. op med deres bidrag til konferencen.

"AKTION SUND FORNUFT er et selvbestaltet sammenrend af besindige borgere, hvis væsenligeste kampmiddel er den sunde fornuft.

Det var AKTION SUND FORNUFT, der i efteråret tvang dagbladet Politiken væk fra hysteriets uværdige vildveje. Der blev ingen tvungen HIV-meldepligt på Politiken, således som ledelsen ellers havde foreslået"

Ovenstående pressemeddelelse blev under overskriften "AKTION SUND FORNUFT slår til igen" udsendt til R.B. d.5/6 Denne gang galdt det om at gøre opmærksom på den uværdige måde (størstedelen) af CSCE-landene behandler os HIV-smittede på: Tvungen HIV-test, afskedigelse, interneringslejre m.m.m.! alt sammen berøvelse af de menneskelige rettigheder, eksemplificeret gennem vores aktion overfor USA's useriøse indrejsestrukturer overfor os HIV-smittede.

Som I allerede ved, afholdes den 6. int. AIDS konference i San Francisco, samtidig med at denne CSCE konference foregår her i København. Vi havde fået adgang til Plenarsalen i Bella-Centret, gennem at udbede os billetter uger i forvejen. Til selve demonstrationen havde vi ladet fremstille T-shirts påmalet

HIV+ med store blå bogstaver. Herudover havde vi fremstillet et stort transparent med teksten:

EUROPE BREAK WALLS - USA BUILD THEM!

Da den amerikanske udenrigsminister havde præsenteret sig, tog vi skjorter og trøjer af, for i vores T-shirt at stille os på stolen med den indsmuglede transparent.

Transparenten nåede kun op i ganske kort tid. Sikkerhedsfolkene strømmede til, og deres første mål var klart at få transparenten ud. Vi skulle forhindres i at fremføre vores tekst overfor den fremmødte verdenspresse. Samtidig begyndte sikkerhedsfolkene at genne os ned af stolene og ud af konferencesalen med meget bestemte ordrer og faste greb, men det kan jo godt tage rigtig lang tid at gå fra den ene ende af plenarsalen til den anden og ud.

Men vigtigt ved denne demonstration har været signalet til bl.a. USA, om at menneskerettighederne også skal omhandle os HIV-smittede, samt at fortælle de amerikanske aktivister! Tak for hjælpen, og at København også er på banen.

Selv CSCE-møderne kan ikke komme uden om HIV-smittede.

Erling Skov Madsen.

**Den
sunde
fornuft ?**

AZT til raske HIV-smittede?

Medicinalfirmaet wellcome inviterede en repræsentant for Positivgruppen til pressemøde i London den 31/5. Wellcome producerer bl.a. AZT (Retrovir), som er det eneste middel mod HIV til folk med AIDS herhjemme.

Mødet var arrangeret i samarbejde med den engelske AIDS-organisation The Terrence Higgins Thrust, og havde både læger fra Storbritanien, Canada og USA, Wellcomes forskere, en AIDS patient og folk fra The Terrence Higgins Thrust i panelet.

På mødet blev der fremsat ideer om hvordan der kan forebygges mod udbrud af AIDS hos raske HIV-smittede. Nøglen til dette spørgsmål hed under mødet: AZT til raske folk med HIV (asymptomatiske) med et lavt CD4-celle-tal. Dette er nu blevet besluttet at praktisere i USA, mens AZT i Europa kun bruges til folk med AIDS.

Begrundelsen er, at hvis vi kan holde HIV-smittede raske længere er der bedre (og billigere) end at helbrede de følgesygdomme folk får med AIDS. Samtidig er der ønsket om at forebygge disse følgesygdomme, så folk lever længere med AIDS.

MEDICIN TIL RASKE MED HIV.

Dr. Klein fra Canada foreslog lavdoser af AZT til raske HIV-smittede i perioder når CD4-celletallet var under 500, udfra amerikanske undersøgelser.

Er celletallet under 200 foreslog han dette kombineret med immunstimulerende medikamenter. Til HIV-raske med celletal under 100 mente han, man skulle bruge de ovenstående medikamenter, men ellers måtte behandle fra person til person.

I EF. er man enige i kriterierne men tilføjer yderligere kriterier for, hvornår man skal give AZT til raske HIV-smittede. Det kom der frem efter et møde d.6/6 i Bryxelles. Her blev man enige om fælles regler for at give AZT, der jo også har bivirkninger bl.a. ved at hæmme egen produktion af røde blodlegemer.

Det resulterer i at mange der får AZT også regelmæssigt skal have blodtilførsel.

Man blev på EF-mødet enige om at følge de amerikanske regler hvad angik celledefinitionen (CD4 500) på hvornår raske HIV-smittede kan få AZT men at lægge en retningslinje oveni:

Næmlich at der skal være andre symptomer også på en hastig sygdomsudvikling. Er celletallet mellem 200 og 500 og med en hurtigt faldende tendens eller under 200 er det også kriterier for at raske HIV-smittede kan få AZT.

På mødet i London blev det yderligere foreslået at når celletallet faldt, blev der også iværksat anden forebyggende behandling f.ex. indsprøjtning af B-vitamin (som vi kommer i underskud af), vaccination mod andre sygdomme (så som influenza), tandlægeundersøgelser, diæt arbejde mm.

HMORDAN HEMMES VIRUS?

Vi har i dag to vira Hiv1 og Hiv2. Hiv1 er det hyppigste, og begge vira behandles med samme medicin, selvom de to kun er ca. 50 pct ens. Der er altså tilsyneladende ingen ny epedemi på vej ned Hiv2.

Der eksisterer i dag ca. 100 medikamenter, der er aktive imod HIV., men de fleste er så giftige at de slår personen ihjel samtidig med virus. Og det er jo ikke lige meningen.

Der er tre strategier i forskningen med at bremse HIV:

1) HIV kobler sig på vort DNA på to bestemte gener (TAT og REV) Den første strategi går ud på at blokere disse gener, så HIV ikke kan koble sig på "hånden" som en "handske". Hermed ville virus ikke kunne formere sig.

2) Den anden strategi er at kunne "lukke" HIV, da der er en bestemt del af viruset, der kan koble sig på DNA. Hvis "handsken" lukkes vil denne kobling ikke kunne finde sted.

3) Den tredje mulighed er at finde et enzym der kan indkapsle hele HIV.

Råstyrke og mod

HVILKE MIDLER ER DER?

AZT (Retrovir) virker både i laboratoriet og i levende celler mod HIV. Det er det bedste anti-HIV-middel vi har i dag, men det har bivirkninger, og nogle kan ikke tåle det. Og HIV kan blive resistent overfor AZT.

DDI er blevet afprøvet af mere end 1000 personer, men uden at der har været nogen kontrolgruppe. Det er aktivt imod HIV, men hvor giftigt det er vides ikke (det kan give bugspytkirtelbetændelse). Det er velegnet til folk der ikke kan tåle AZT eller er blevet immune/resistente overfor AZT. Der mangler undersøgelser af, om de to stoffer sammen giver et bedre/dårligere resultat end hver for sig. Disse undersøgelser starter herhjemme til september (se Nyhedsbrev nr 11 fra maj 1990).

MEN HVORFOR KUN BRUGE ANTIVIRUSMIDLER

Alle på mødet var enige om at når der skulle prioriteres i forskningen var det de midler der hæmmer, bekæmper eller neutraliserer HIV, der skal forskes i.

Ingen støttede de immunstimulerende stoffer så som Isoprenosine eller et nyt stof kaldet Dithocaub. Argumentet var, at HIV hellere skal bremses end immunforsvaret stimuleres, da det er viruset der er det stærkeste i denne sygdom.

RESISTENS.....

Et stort spørgsmål bag planen om at give AZT til raske HIV-smittede når deres celletal er faldet, er om vi kan blive resistente overfor stoffet. Kan der ske det at "vort personlige virus" der muterer hurtigt, bliver resistent over for AZT hvis vi får det for tidligt? Kan vi deraf risikere at stå i en situation hvor vi har "brugt midlerne op" den dag vi får AIDS?

Der er ingen svar og ingen undersøgelser. Der er muligheden for at vi vinder mere liv som HIV-raske, men mindre når vi får AIDS. Eller der er så lille en chance for resistens at vi vinder flere år både som raske og syge. Og sluttelig er der muligheden for at bivirkningerne er for store.

Dette kræver forsøg uden sikkerhedsnet. Det vigtigste for os er at muligheden eksisterer for alle til at sige ja eller nej til disse forsøg, da der ingen garanti er for udfaldet. Men som gruppe har vi brug for at disse forsøg etableres.

Dette kræver stor patientinformation, så vi undgår at blive uvidende "Tala-domidbørn" Vi må kende risikoen, og selv vælge på et informeret grundlag.

Ole Morten Nygård.

1/6 COPENHAGEN FILM + VIDEO WORKSHOP FESTIVAL 90 8/6

I dagene 1.- 8. juni afholdt The Danish Film Workshop og Delta bio. Copenhagen Film + Video Workshop festival 1990.

Filmfestivalen var lidt af en oplevelse, der blev præsenteret film fra langt de fleste europæiske lande, USA, USSR og enkelte oversøiske lande. Der blev i alt vist 135 film i denne uge, instruktører og producenter var til stede, der blev afholdt seminarer, udvekslet erfaringer og diskuteret med publikum. Alt i alt

blev der serveret langt mere, end der var mulighed for at kapere.

Der blev afholdt fem seminarer festivalen igennem:

- 1) Tilfældets virkelighed/virkelighedens tilfældighed.
- 2) Manden med kameraet.
- 3)
- 4) Portræt/selvportræt.
- 5)

Hvad angår filmene, vil jeg ud over at gøre opmærksom på at de bøsse / lesbiske film var godt repræsenteret

på denne film festival, både direkte og indirekte, men nok så væsentligt er det at bemærke at HIV og AIDS i stadig stigende grad bliver en del af filmen.

Det er en næsten uoverkommelig opgave at fremhæve film fra et så imponerende repertorie, men nogle bør fremhæves. Af bøssefilm vist "Tongues united" (USA), "Looking for Langston" (USA), "War requiem" (GB) og "Theatre in trance" (BDR).

Af film hvor HIV og AIDS var temaet vist "Tremens Factus Sum" (DK) "Sehnsucht nach Sodom" (BDR) og "Med døden inde på livet" (DK).

TONGUES UNTIED

Riggs, Marlon
Video 55 min. USA 1989
Frameline

Tre af ovennævnte film skal have et par ord med på vejen.

"Tongues united". Denne video på 55 minutter af Marlon Riggs fra 1988 er en stærk anklage mod det hvide amerikanske (bøsse)samfund, men konstruktiv. Gennemgående person i videoen er den sorte amerikanske forfatter m.v. Joseph Beam, som videoen igennem holder sammen på en vifte af sort kultur. Videoens gennemgående tema er sort homofil identitet. Dette skildres gennem digte, ex. Langston Hughes fra første

TREMENS FACTUS SUM

Vesterskov/Brask/Beyer
Video 3 min. Danmark 1990
Det Danske Filmmærksted/Trekanten Video

halvdel af dette århundrede og nogle mere kritiske/konstruktive digtere af i dag ex. Joseph Beam selv. Andre udtryksmåder er dans og recitation, og ikke at glemme videoen selv. Filmen er absolut se-værdig, eller som forømtalen af filmen siger... "definere en mindre konfliktfyldt form for racemæssig og seksuel identitet.

"Themens Factus Sum" Denne lille video på 3 min. var en af de absolut mest spændende jeg så. Undertitlen til videoen er "Dødsmesse for Hertha 1959 -1989" Filmen er lavet af stor kærlighed til Hertha og alt det som Hertha stod for- en glubende appetit til livet. Ligeså vaklende, smuk og sammensat Hertha var, lige så smuk er denne video-kollage, en blanding af lyde, musik, farver, billeder, film, liv og minder. At Hertha har sat utroligt mange ting i gang, og oveladt det til os at fuldføre dette er en evig påmindelse.

"Sehnsucht nach Sodom" (video 45min) Der er her tale om materiale til en ikke fuldendt film som går tæt på Kurt Raben, en af Fassbinders næmeste medarbejder gennem en årrække. Kurt Raben døde af AIDS inden dens fuldførelse.

Kollegaen Hanno Baethe overtog det optagne materiale, og sammen med et filmhold færdiggjorde hun filmen. Videoen er afskeden med en kunstner - en skuespiller, hvis skabertrang aldrig stoppede. Videoen er meget kontant og direkte i måden at behandle Kurt Raben og hans sygdom på og måske derfor meget loyal overfor Kurt Raben og hans død. På underlig vis er distancen mellem skuespilleren Kurt Raben og skuespillerens stof område den samme som i videoen.... filmholdet og en Kurt Raben med AIDS. Alt går op i en højere enhed.

SEHNSUCHT NACH SODOM
Baethe, Hanno
Video 45 min. Deutschland 1989
Confu Baja Video

Senere på året afholder LBL. sammen med Delta Bio Bøsse/Lesbisk film - festival. Man kan kun håbe at begge parter har ladet sig inspirere af denne Film + Video Workshop festival

Erling Skov Madsen.

Larry Kramer:

"Reports from the Holocaust-the making of an AIDS activist".

284 sider, 18,95 \$

St. Martins press, New York.

Larry Kramer

Da Holocaust igen blev virkelighed!

589 and counting, dette er danske forhold, og de ansvarlige er lige-glade.

150.000 and counting, dette er amerikanske forhold, og de ansvarlige er ligeglade.

Larry Kramer er jøde og bøsse, medstifter af Gay Mens Health Crices (GMHC) i New York 1985. Senere da det stod ham klart, at retningen som hans egen forening og hans gamle venner tog ingen steder førte hen: Initiativtager til dannelsen af AIDS Coalition to unleash power (ACT UP) i 1987.

Larry Kramer er tidligere kendt for romanen "Faggots" ligesom teaterstykkerne "Women in love" og "The normal heart". Sidstnævnte teaterstykke har været opført her i København. Herudover har Larry

Kramer udsendt talrige teaterstykker af ukendt karakter for et bredere dansk publikum.

Bogen "Reports from the Holocaust" tager sin begyndelse i 1978, året hvor Harvey Milk og borgmester Moscone blev myrdet i San Francisco af Dan White, men også året hvor Larry Kramer udsendte "Faggots" en dengang meget omdiskuteret bog. En af grundene til den senere banlysning af bogen og efterfølgende boykot fra bl.a. bøsse-boghandlen Oscar Wilde Bookstore i New York, var Larry Kramers antastning af "det eneste som var vores eget", nemlig vores seksualitet, vores promiskue sexliv.

Allerede med denne bog stod det klart at Larry Kramer ikke var taburetternes mand, han var klar til at sætte spørgsmålstejn ved os selv, vores liv og de myter vi bøsser selv var/er med til at fastholde.

Herefter (fra 1981) er bogen en lang og pinefuld vandring i en tid med AIDS. "Reports from the holocaust", er en samling taler, artikler og breve op gennem firserne. Talerne er meget personlige og særdeles engagerende. Det er tydeligt at der er tale om en mand med visioner og som sætter handling bag ordene. Larry Kramer går skarpt til angreb på sine modstandere, dette værende politikere, sundhedsfolk og rådgivere som eksperter, ligesom han ikke skåner sine egne, de bøsse-lesbiske ledere som for ham ikke er deres stilling/navn værdige i en tid med AIDS.

Bogens tyngde ligger i dens klare og kompromisløse stillingtagen. Talerne, artiklerne og brevene som er sluppet gennem censorens kritiske nåleøje

og ud til et bredere publikum er ikke blot/langt fra sure opstød mod diverse politikere og sundhedsfolk. Der har altid inden publikationen forestået en større research inden angrebene (et eks. er omkring medicinforsøgene i det amerikanske sundhedssystem).

Larry Kramer spørger hvad kan og skal vi gøre for at overleve. Dette spørgsmål rettes bla. til de amerikanske bøsse-lesbiske organisationer og støtteorganisationer, der hvor Larry Kramers hjerte meget lang hen ad vejen ligger, men som efter hans mening ikke kan eller skal undgå at politisere AIDS. Til dette svarer Larry Kramer selv: Recherche, organiser og gå i kamp. Hvad angår de åbne breve til diverse politikere, eks. borgmester Ed Koch, sundhedsstyrelsesfolk, eks. Antony Fauci, leder af NIH i Washington, og diverse rådgivere for ovennævnte gælder det at solidariteten først og fremmest ligger hos os HIV-smittede.

At vi heller ikke slipper for kritik er allerede nævnt. Hvad angår skabsbøsserne og de HIV-smittede som ikke er åbne med deres HIV-status er klare nok for Larry Kramer. Hvordan At vi heller ikke slipper for kritik er allerede nævnt. Hvad angår skabsbøsserne og de HIV-smittede som ikke er åbne med deres HIV-status er klare nok for Larry Kramer. Hvordan ville denne epidemi ikke se ud hvis vi ville være os selv bekendt, stod frem og kæmpede?

Men det værste for mig at læse er denne splittelse og ligegyldighed hvormed AIDS håndteres af de mange bøsse-lesbiske organisationer. At verden ville se anderledes ud hvis

de HIV-smittede fra begyndelsen havde været fra den heteroseksuelle middelklasse er der ingen tvivl om, men at vi bla. kan takke os selv for dette er en smertelig kensgerning.

Et af brevene er et åbent brev til Dr. Anthony Fauci fra National Institute of Health (NIH) som i al sin tydelighed blotlægger den ligegyldighed hvormed AIDS er blevet håndteret på og stadig håndteres på i det officielle USA (bogen udkom i 1989 da R. Regan var præsident, men tilsyneladende har intet ændret sig siden da).

Dr. Anthony Fauci indtog sin stilling i 1986 og sidder som bekendt stadig på denne vigtige post som chef for NIH.

I ovennævnte periode er Fauci medansvarlig for et buget på 374 millioner us-dollars. Larry Kramers væsentlige kritik retter sig mod afprøvningerne af ny AIDS-medicin og den langsommelighed hvormed afprøvningerne foregår(eller ikke foregår på). Larry Kramer henleder læserens opmærksomhed på forkæmpere, forskere med visioner, hvis fineste opgave det er at forske MED og FOR patienterne og at være naturlig nysgerrig. Men disse forskere er enten isolerede tilfælde eller dårlig repræsenteret i de øverste beslutende organer, på samme måde som Larry Kramer selv.

Artikel- og brevserien afsluttes med et brev til chefredaktør på New York Times (NYT) Max Frankell, som samtidig forekommer som en åbning til samarbejde AIDS-aktivister og pressen imellem.

Larry Kramer gennemgår kritisk et stofområde, områdets interesse-æssige vægting/prioritering samt artiklens placering i bladet (NYT).

Alene ud fra disse tre områder fremgår det tydeligt hvor pressens interesser (uafhængighed) ligger. Afslutningsvis bemærker Larry Kramer at i det mindste dialogen mellem ham og Max Frankell hermed er etableret, og at jævne korrespondancer udveksles.

Det sidste kapitel i bogen, også det kapitel som har givet navn til bogen "Reports from the Holocaust.." er en sammenligning mellem nazi Tysklands måde at forholde sig til dets fremmede anderledes tænkende, jøderne og de homoseksuelle på med den amerikanske regerings måde at forholde sig til med mennesker med AIDS på.

Op gennem 70'erne argumenterede de bøsse-lesbiske organisationer for vigtigheden af at "springe ud".

Op gennem 80'erne, dfa AIDS var en realitet var det ovre med solidariteten og at "springe ud". De som allerede var åbne omkring deres seksualitet var "fangede", noget gjort, kan ikke gøres ugjort. Alle åbne bøsser blev med et gjort til offentlige personer, nogle holdt til det men andre bukkede under og hvor var solidariteten og støtten.

I slutningen af 80'erne viste det sig så at denne åbne gruppe og de hvid liv pludselig blev et spørgsmål om at overleve her tog deres liv i egen hånd og gik til modangreb(såvel mod myndighederne som vore egne organisationer).

At Larry Kramer sammenligner jødernes situation i nazi-tyskland med bøssernes situation i en tid med AIDS i USA synes klart nok. Det har ingen formål at forholde sig passivt for ikke at sige samarbejde med undertrykkerne, resultatet er givet på forhånd: Vi dør.

Nogle har kritiseret "Reports from the holocaust.." for ikke at give modparten en rimelig chance for at komme til orde. Dette mener jeg ikke er tilfældet, der er tale om en forfatters redigering af eget stof (censureret), ligesom de kritiserede personer ikke er en hvilken som helst hr. Jensen.

De omtalte personer er de personer som sidder og blokerer/redigere Larry Kramers kontroversielle synspunkter. Dette gælder lige fra politikere til sundhedsmyndighederne og ikke mindst medierne.

Bogen er let læselig og absolut anbefalelsesværdig.

Erling Skov Madsen

NYT INITIV: UNGDOMSGRUPPE.

Cirka 10 af Positivgruppens medlemmer er begyndt at mødes regelmæssigt, to gange om måneden.

Hensigten er, i første omgang, at lære hinanden at kende, men på lidt længere sigt vil vi danne et forum for hiv-smittede bøsser under 30, en ungdomsgruppe.

Der er, efter vores mening, et behov for at unge hiv-smittede kan mødes på lige fod og egne betingelser. Dette behov findes såvel blandt yngre medlemmer af Positivgruppen som hos unge hiv-smittede rundt omkring i byen.

Vi er hverken seperatist er eller aldersfascister, men der kan være stor forskel på at få konstateret hiv-smitte som 35-årig og som 18-årig. En ungdomsgruppe vil for mange være en god indfaldsvinkel til Positivgruppen.

Ungdomsgruppener, ind til videre, ikke en arbejdsgruppe under Positivgruppen, men aktivitet for alle hiv-smittede bøsser og biseksuelle under 30.

Mødeaftener er 1. og 3. mandag i måneden kl 20 i Villaen. Fremtidige aktiviteter vil afhænge af de fremmødte. Vel mødt!

Lars Morten Knudsen

P.S. JEG ER STADIG RASENDE ! ! !

HILSEN JØRN + HAVEGRUPPEN

DET KAN DU IKKE VÆRE BEKENDT,
DET ER TIL AT GRÆMMES OVER!!!!!!

TIL DEN DER STJÆLER
DA JEG KOM I DAG OG SKULLE I HAVEN
FOR AT SPRØJTE FOR MELLUS OG ANDET
KRYB SOM ER I FÆRD MED AT FORTÆRE
VORES ROSER, OPDAGEDE JEG TIL MIT
RASERI, AT ET MIDDLEL MOD ROSEN-UTØJ
SOM JEG KØBTE FREDAG 15.6-90, VAR
BLEVET STJÆLET. NU KUNNE JEG GODT
TÆNKE MIG AT VIDE, HVEM DER KUNNE BRUGE
DETTE OG, AT VEDKOMMENDE AFLEVERER
DETTE TILBAGE, - DIG DER HAR TAGET
DETTE HAR IKKE TAGET FRA ET MULTI-
SELSKAB, MEN FRA OS ALLE SAMMEN.

18.6-90

At rådgive er
at hjælpe folk til det,
de inderst inde
gerne vil.

KALENDER :

Udover åbningsaftnerne er følgende programsat:

- 23.06. kl. 19.00 SANKT HANS - FEST !
Grillmad, hekseaffyring og discotek for kun 60 kr!
- 02.07. kl. 19.30 Åbent hus for medlemmer med familie og venner.
- 09.07. kl. 19.30 Velkomstaften for nye medlemmer
- gamle medlemmer er meget velkomne.
- 14.07. kl. 10.00 Rengøringsdag: Tilmelding til fælles-frokosten
senest torsdagen før.
- 04.08. kl. 19.00 Fest for provinsgrupperne og alle HIV-smittede.
Ungdomsgruppen arrangerer.
- 06.08. kl. 19.30 Åbent hus for medlemmer med familie og venner.
- 11.08. kl. 10.00 Rengøringsdag: Tilmelding til fælles-frokosten
senest torsdagen før.
- 13.08. kl. 19.30 Velkomstaften for nye medlemmer
- gamle medlemmer er meget velkomne.

FERIE!

Jeg holder sommerferie på følgende tidspunkter:

17 - 22 juni (uge 25) og
15 - 28 juli (uge 29 og 30).

Kærlig hilsen og fremdeles god sommer
Henning Jensen.

EXPECT THE UNEXPECTED

Redaktioen ønsker dig en god og sikker ferie.